

РЕШЕНИЕ

№ 522

Гр. Перник, 10.07.2014 година.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд Перник, в публично съдебно заседание проведено на двадесет и трети юни през две хиляди и четиринадесета година, в състав:

Съдия: Ивайло Иванов

при съдебния – секретар В.Х., като разгледа докладваното от съдия Иванов административно дело № 270/2014 година по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 33 от Закона за защита при бедствия /ЗЗБ/ и Правилника за организация и дейността на Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане към Министерски съвет /ПОДМКВПМС/.

Образувано е по жалба на Б.И.А. *** срещу решение по протокол №1 от 11.02.2013 година, в частта му по т. 5, приложение № 2, т. 503 на Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане при Министерски съвет /МКВПМС/, с което се отказва средства за преодоляване на последиците от земетресението на 22.05.2012 година.

По изложените в жалбата съображения за липса на компетентност, процесуални нарушения и материална незаконосъобразност на оспорения акт моли съда жалбата да бъде уважена. Жалбоподателят поддържа жалбата си с писмено становище. Претендира присъждане на направените съдебни разноски.

Ответникът по жалбата – Междуведомствена комисия за възстановяване и подпомагане при Министерски съвет на Република България чрез процесуалния си представител юрисконсулт Надя Янакиева оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли, като неоснователна.

Административен съд Перник, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от лице с активна процесуална легитимация в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, поради което следва да се разгледа по изложените в същата доводи.

На първо място следва да се има предвид, че със съдебно решение № 4016 от 24.03.2014 година, постановено по административно дело № 15403 по описа на Върховния административен съд за 2013 година, VI отделение, делото е върнато за ново разглеждане след като е отменено решение № 172 от 16.10.2013 година на Административен съд Перник. Отмяната е обусловена с обстоятелството от необходимостта от изслушване на експертна оценка за установяване вида на възстановителната помощ – за текущ ремонт или за основен ремонт и/или реконструкция, тъй като само първото обстоятелство е основание за отказ. Следва да се има предвид, че са формирани мотиви по възраженията на жалбоподателката относно компетентността на органа, като в тази връзка е посочено, че МКВПМС е колегиален орган, състоящ се от 13 члена /чл. 2, ал. 1 от ПОДМКВПМС/, който е взел конкретното решение на проведеното заседание на 11.02.2013 година при наличието на необходимия кворум по чл. 6, ал. 3 от Правилника и при мнозинство от присъстващите членове, съобразно изискването по чл. 7, ал. 1 от Правилника. Не са установени и релевираните процесуални нарушения.

С оглед изложеното и предвид указанията в отменителното съдебно решение по делото са изслушани основно и допълнително заключения по две съдебно – технически- оценителни експертизи на вещото лице инженер А.Ц., които изцяло се кредитират от настоящия съдебен състав, тъй като същите кореспондират с останалия доказателствен материал по делото, включително с констатациите на експертите от община Перник - Р. Иглев и инж. Сн. Милева. Следва да се има предвид, че оспорването на заключенията от процесуалния представител на ответната страна юриконсулт Надя Янакиева се прави по доводи, касаещи собствеността на оценяваната сграда, поради което съдът не споделя възражението, че вещото лице е оценило чужда собственост, доколкото безспорно жалбоподателката е съсобственик на сградата и като такава за етаж, който обитава /не и за цялата двуфамилна къща/ е поискала възстановителна помощ. Следва да се има предвид, че е допустимо да се търси възстановителна помощ дори само за общите части вкл., ако само един от етажните собственици отговаря на изискването да получи помощ /т.е. същото му е единствено жилище/, като е достатъчно нанесените щети върху общите части да засягат конструкцията – в този смисъл е решение № 5491 от 23.04.2014

година на ВАС, постановено по административно дело № 1134/2014 година по описа на ВАС, VI отделение.

Следователно жалбоподателя има право при въведеното обстоятелство за единствено жилище /доказано чрез декларация по чл. 43 от АПК да търси възстановителна помощ, както за щетите на етаж, който обитава така и за нанесените поражения върху общите части, когато същите засягат конструкцията и когато за тях не е изплатена възстановителна помощ на другия съсобственик, за който не е спорно, че не е претендирал такава. Относно факта, че жилището /което е двуфамилна къща, видно от разрешението за ползване с два жилищни етаж при двама съсобственици/ е единствено за лицето –последното е представило декларация по чл. 43, ал.1 от АПК за установяването на посоченото обстоятелство, което не е оборено.

В тази връзка видно от основното заключение на вещото лице инженер А.Ц. сградата представлява къща със сутерен, два етаж и таван със ЗП от 170 кв.м., с тухлени стени, плочи и колони. Вещото лице е установило, че е необходимо да се извършват следните ремонтно-възстановителни работи за етаж, а именно: заздравяване и укрепване на конструкцията, презиждане на спукани стени, презиждане на вътрешни комини, ремонтни работи по покривна конструкция и свързаните с тези видове дейности мазилки, шпакловки и боядисване. Вещото лице прави извода, че посочените видове ремонтни работи са реконструкция и основен ремонт по смисъла на ЗУТ. Уточнява, че изпълнението на пояс и колони или земетръсни шайби с цел заздравяване и укрепване на конструкцията, което е реконструкция. Изрично визира, че премахването и презиждането на вътрешен комин и презиждането на част от стената е основен ремонт. Следва да се има предвид, че тези щети са установени и от експерта Р. Иглев на Община Перник при огледа от 21.06.2012 година, който е дефинирал отделно дейностите, които са вътрешен ремонт /подмазване, шпакловка, боядисване/. Видно е и от становището на Иглев, че трябва да има преработка и укрепване на тухления зид, тъй като има пукнатини /диагонални, вертикални и хоризонтални/ по носещи стени, описани са и разрушените вътрешни комини. Също инж. Сн. Милева прави извода, че трябва да се извършат ремонтно – възстановителни дейности. Нито един от експертите на община Перник, извършили огледа непосредствено след земетресението не констатира, че всичките щети са само текущ ремонт, както възразява юриконсулт Надя Янакиева. С оглед изложеното и въз основа на доказателствата по делото, настоящия съдебен състав прави заключението, че описаните щети безспорно са основен ремонт и реконструкция. В този смисъл е и съдебната практика, че презиждането на стени -винаги е основен ремонт,

съгласно Решение № 4426 от 01.04.2014 година на ВАС по административно дело № 9337/2013 година II отделение. Изграждането на стоманен пояс също е основен ремонт, като в този смисъл е Решение № 7843 от 12.06.2009 година на ВАС по административно дело № 3964/2009 година, II отделение. Следователно строителството е комбинирано, имащо белези и на текущ, и на основен ремонт, но се дефинира като основен ремонт, който поглъща текущия /в този смисъл е Решение № 15383 от 20.11.2013 година на ВАС по административно дело. № 9350/2013 година, II отделение/. По гореизложените съображения не се споделя възражението на ответника, отнасящо се до паднала мазилка и напукани стени, който в действителност сами по себе си са текущ ремонт, но когато се засегне конструкцията са част от основния ремонт, който ще се извърши т.е. тези поражения се кумулират в укрепителните дейности по основния ремонт и реконструкция, каквито вещото лице установява, че са необходими.

Следователно, ако се касае само за паднали комини /т.е. външни комини/, напукани стени и разрушена мазилка, възстановими чрез текущ ремонт, възстановителна помощ не би се отпуснала, но когато обаче се установят щети, засягащи конструкцията, то помощ по смисъла на чл. 29 от Правилника е допустима, включително и по аргумент на това, че не може да се ремонтира конструктивен елемент, който е вътрешен без да се засегне външния компонент.

В този смисъл следва да се кредитира и допълнителното заключение на вещото лице А.Ц., тъй като същото е включило в оценката ремонтно – възстановителните работи непосредствено свързани с укрепването на конструкцията. Видно от заключението по извършената съдебно – оценителната експертиза същата отговаря коректно на поставените задача, като вещото лице с оглед обстоятелството, че жалбоподателя е съсобственик на сградата е изготвило оценка само на щетите на етаж, който жалбоподателя А. обитава и за който е поискала обезщетение и това обстоятелство е ясно дефинирано в експертизата. Фактът, че е дадена и обща оценка –не опорочава същата, а установява обективно последната. В тази връзка вещото лице в проведеното съдебно заседание на 23.06.2014 година уточнява, че когато една сграда има необходимост от укрепване, то укрепването се прави общо на цялата сграда, поради което и оценката са прави първоначално общо.

По отношение на критериите и основанията за отпускане на възстановителна помощ, следва да се има предвид, че в доклада на комисията за предоставяне на средства от републиканския бюджет на заседанието от 11.02.2013 година, т. 2 е предложено да не се предоставя възстановителна помощ за общи части на ЕС и да се

изплаща до 70% от стойността на щетите, но видно от практиката на ВАС това ограничение не се приема, тъй като не е нормативно установено /в този смисъл е Решение № 8081 от 13.06.2014 година по административно дело № 4535/2014 година, VI отделение, Решение № 5136 от 14.04.2014 година по административно дело № 576/2014 година на ВАС, VI отделение, Решение № 6015 от 05.05.2014 година на ВАС по административно дело № 271/2014 година, VI отделение, Решение № 4361 от 31.03.2014 година по административно дело № 16636/2013 година, VI отделени/.

Следователно единствените критерии за определяне размера на възстановителната помощ са в разпоредбите на чл. 29, ал. 2 и ал. 3 от Правилника и всякакви други въведени критерии не съответстват на материалния закон. В тази връзка видно от чл. 29, ал. 2 от Правилника предоставената помощ се определя в зависимост от претърпените вреди в размер, осигуряващ минимално необходимите битови условия.

Относно възражението на ответника, че не следва да се предоставя помощ с оглед квадратурата на етаж, както се посочи – подобна рестрикция в правилника няма. Единствено нормата на чл. 29, ал. 2 от Правилника рамкира, че предоставената помощ се определя в зависимост от претърпените вреди в размер, осигуряващ минимално необходимите битови условия. Същите съгласно § 1 от Правилника обхващат жилище, което има едно жилищно помещение, кухня или кухненски бокс, баня и тоалетна и едно складово помещение. Следователно законодателят е въвел критерии за минимално необходими битови условия, които следва да са гарантирани. Тези условия се свързват не с квадратурата на помещението, а с предназначението на отделните части на същото. По аргумент на противното основание минимално необходимите битови условия не могат да се покрият само от кухня или само от едно жилищно помещение. Изброяването на видовете помещения жилищно, кухненско, складово и баня-тоалетна разкрива, че законодателят цели да обхване минималния стандарт за обитаването на едно жилище, който да покрие минималните изисквания за обслужване на обитателите на това жилище. Следва да се има предвид, че §1 от Правилника пресъздава точно чл. 40, ал. 1 от ЗУТ за минималните изисквания, които трябва да покрива едно жилище, а именно, че всяко жилище трябва да има самостоятелен вход, най-малко едно жилищно помещение, кухня или кухненски бокс и баня-тоалетна, както и складово помещение, което може да бъде в жилището или извън него. Отделно от това, както се подчерта в Правилника подобно ограничение няма, като етажът, за който се претендира възстановителна помощ е едно цяло. Различна би била хипотезата, ако беше обособен в отделни части всяка от които с баня

и тоалетна и кухненско помещение, каквито данни не се установяват от СТЕ.

На следващо място трябва да се допълни, че не се споделя възражението на ответника по жалбата, че е оценена цялата къща. Както се посочи, допустимо е възстановителна помощ за общите части, като засегнатите части от етажа на жалбоподателя и другия етаж – не могат отделно да се разграничат, поради естеството на същите и механизма на настъпването им. С оглед изложеното правилно вещото лице е оценило същите общо, като впоследствие е разделило стойността. Например премахването и презиждането на вътрешни комини, доколкото същите са общи и за първи и за втори етаж, следва да се оценят правилно общо, след което сумата да се раздели. Също установените щети по покривната конструкция общо се оценяват, след което се съотнася половината стойност за възстановяването им в полза на жалбоподателя. Същото е относимо за останалите щети. Недопустимо е например да се измерва колко кв.м. от конструкцията на втория етаж е засегната и колко от тази на първия, тъй като няма конструкция на етажите поотделно, а в цялост на къщата, в каквата насока и вещото лице при представянето на заключението си в проведеното съдебно заседание на 23.06.2014 година допълва. Щетите са върху сградата цялостно и оценката се дава общо, поради което правилно впоследствие вещото лице е приспаднало 1/2 идеална част.

Относно 10% печалба включени в стойността на щетите, подлежащи на възстановяване, за които ответникът прави възражение, че държавата не изплаща подобен коефициент следва да се има предвид, че съгласно чл. 29, ал. 1 /в редакцията на ДВ бр.75/2012 година/ от Правилника възстановителна помощ се предоставя както за закупуване на строителни материали, така и за извършване на строителни услуги. Следователно възражението е неоснователно, тъй като при извършването на съответната строителна услуга изпълнителят ще си начисли тази минимална стойност.

В заключение относно размера на оценката същата е на стойност 4 291.60 лева за етаж на жалбоподателя, като правилно вещото лице е включило презиждането на комини, защото се касае за вътрешни комини, а не за външни такива, разположени на покрива; мазилките и шпакловките нямат самостоятелен характер, а са свързани с извършването на дейностите по реконструкцията и основния ремонт, поради което също законосъобразно са съобразени и определени. Дори и да се приспаднат 1/2 идеални части от общата им стойност, която е 293 лева /за мазилки, шпакловки и боядисване/, съответно да се приспадне 10% печалба –или общо 710.60 лева, т.е. стойността за която възразява ответника по жалбата, то следва да се

отпусне помощ за останалите щети, които са на обща стойност 3 581 лева, тъй като същите подлежат на възстановителна помощ и съответно като не е съобразил последното административния орган /настоящ ответник/ е постановил материално – незаконосъобразен отказ.

С оглед изложеното жалбата е основателна и следва да се уважи, като съответно се отмени оспореното решение и преписката се върне на ответника със задължителни указания относно констатациите за щетите, за които следва да се отпусне възстановителна помощ и техния размер.

С оглед изхода от спора е основателно и искането за присъждане на разноски, който са в общ размер на 210.00 лева, от които 200 лева платен депозит на вещото лице и 10.00 лева платена държавна такса, за които следва да се осъди ответната страна.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК настоящия съдебен състав при Административен съд Перник

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение по протокол №1 от 11.02.2013 година, в частта му по т. 5, приложение № 2, т. 503 на Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане при Министерски съвет /МВКМПМС/ по подадената жалба на Б.И.А. ***, с което е отказано предоставяне на възстановителна помощ за подпомагане и възстановяване, във връзка с последици от природното бедствие станало на 22.05.2012 година, като незаконосъобразно.

ИЗПРАЩА делото като преписка на Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане при Министерския съвет, която да се произнесе съобразно гореизложените мотиви.

ОСЪЖДА МВКМПМС за заплати на Б.И.А. *** направените съдебни разноски по делото в размер на 210.00 лева.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: /п/